

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.042/2023/4.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: jogi képviselő1 Ügyvédi Iroda

jogi képviselő1 ügyvéd

(cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő2 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügyben eljárási bírságról rendelkező végzés jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 103.K.703.180/2022/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 103.K.703.180/2022/6. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy az alperes BP/2200/4291-4/2022. számú végzését megsemmisíti, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 150.000,- (százötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 30.000,- (harmincezer) forint kereseti illetéket, és 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes különböző közérzetjavító szolgáltatások és termékek értékesítésével foglalkozó vállalkozás.

[2] Az alperes 2020. november 5-én helyszíni hatósági ellenőrzést tartott a felperes által is értékesített termékeket forgalmazó „...” megnevezésű egységben, majd 2020. november 11-én hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított a felperessel szemben.

[3] Az alperes az eljárás folyamán több tanút hallgatott meg, nyilatkoztatta többek között a felperes ügyvezetőjét is, és még az ügy érdemében hozandó döntését megelőzően, BP/2200/02548-2/2021. számú döntésében eljárási bírságot szabott ki a felperessel szemben, arra hivatkozva, hogy a felperes két alkalommal is valótlanul állította, hogy nem végez és nem végeztet állapotfelmérő tesztet. Az eljárási bírságot kiszabó végzéssel szemben felperes

részéről benyújtott kereseti kérelem eredményeként a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.694/2021/6. számú ítéletével az alperes végzését megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte.

[4] A megismételt eljárásra adott útmutatásban előírta, hogy a tényállást teljes körűen fel kell tární, meg kell állapítani, hogy a felperes nevében és megbízásából mikor és kik végeztek állapotfelmérést, az egyes bizonyítékokat pontosan megjelölve kell számba venni, és a végzés indokolásában számot kell adni arról, hogy a bizonyítékokban foglaltak hogyan támasztják alá a felperes tudomását arról, hogy az eljárás során tett, alperes szerint valótlan nyilatkozata megtételekor a nevében és megbízásából állapotfelmérést végeztek.

[5] Az alperes a megismételt eljárás eredményeként hozta meg 2022. július 4-én kelt, BP/2200/4291-4/2022. számú végzését, amelyben a felperest ismételten 700.000 forint eljárási bírság megfizetésére kötelezte.

[6] A végzés indokolása szerint az eljárási bírság kiszabásának jogalapját a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 47. § (9) bekezdése teremtette meg, mely szerint amennyiben a fogyasztóvédelmi hatóság felhívására a vállalkozás az adatokat nem közli, vagy valótlan adatokat közöl, vele szemben eljárási bírság kiszabásának van helye. Az alperes végzése indokolása szerint a felperes két alkalommal, 2020. december 10-én és 2021. február 11-én is nyilatkozott arról, hogy nem végez és nem végeztet állapotfelmérő tesztet, mely állítása valótlan volt. A határozat indokolása számba vette azokat a tanúvallomásokat, amelyek a felperes ezen két nyilatkozatát cáfolni látszanak. A végzés indokolása szerint az állapotfelmérő tesztek készítése a társaság által értékesített termékek eladásának ösztönzésére irányultak, valójában döntő többségében az állapotfelmérést követően tudott a felperes terméket értékesíteni. Ebből, illetve a tanúvallomásból, nyilatkozatokból következik, hogy az üzletben folyamatosan végeztek állapotfelméréseket.

[7] Az eljárási bírság összege meghatározásánál a végzés indokolása utalt az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 77. § (2) és (3) bekezdésére. Hangsúlyozta, hogy az eljárási bírság összegének meghatározása során a társaság vagyoni helyzetére volt figyelemmel, és a felperes nyilvánosan közzétett beszámolója alapján rögzítette, hogy 2020. október 1. és 2020. december 31. időszakra vonatkozó éves nettó árbevétele a felperesnek 96.469.000 forint volt, amely a KSH által, a 2-9 fős mikrovállalkozások nettó árbevétele átlagához képest közel kétszeres összeg, amelyet súlyosító körülményként értékelt. Rögzítette, hogy egy jelentősnek mondható nettó árbevételel rendelkező vállalkozás felé elvárás, hogy a jogszabályi előírásokat betartsa. Ezért az eljárási bírságként kiszabható maximális összeg középértékét meghaladó bírság kiszabását tartotta indokoltnak, amelyet alkalmasnak vélt arra, hogy a felperest további jogsértésektől elrettentse.

A végzés indokolása szerint enyhítő körülményt figyelembe venni a felperessel szemben nem tudott, mert bár a felperessel szemben ugyanezen tényállás alapján eljárási bírság kiszabására nem került sor, de alapvető elvárás a felperessel szemben, mint valamennyi vállalkozással szemben is, hogy ne adjon okot magatartásával eljárási bírság kiszabására és működjön együtt a hatóságokkal.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperes keresetében elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését vagy megsemmisítését kérte új eljárásra kötelezés nélkül, másodlagosan a végzés megváltoztatását kérte az eljárási bírság 50.000 forintra történő leszállítása mellett.

[9] A kereseti kérelem szerint a végzésével az alperes megsértette az Ákr. 2. § (1) bekezdését, és 6. § (3) bekezdését, az eljárási bírságot úgy szabta ki felperessel szemben, hogy nem hívta fel a látszólagos ellentmondás tisztázására, ezzel megsértette a jóhiszeműség vélelmével kapcsolatos elvárást. A felperes szerint a hatósági eljárásban nem állított valótlan, hiszen nem tudott arról, hogy ügynöke, a cég1 Kft. által bevont teljesítési segéd, a cég2 Kft. állapotfelmérő tesztet végzett.

[10] A kereset szerint a mérlegelési jogkörben hozott döntés indokolása sérti az Ákr. 81. § és 77. § rendelkezéseit. Jogsértőnek nevezte, hogy az alperes semleges tényezőként értékelte azt a körülményt, hogy a felperessel szemben korábban nem szabott ki eljárási bírságot. Kirívóan okszerűtlennek értékelte azt az érvelést, hogy a felperes vagyoni helyzetét kimagaslónak nevezte a szektorból, állította, hogy a nettó árbevétel nem tükrözi ténylegesen a vagyoni helyzetet, többek között azért sem, mert a felperes számos megbízottal teljesítési segéddel dolgozik, amely hozzájárul ahhoz, hogy nagyobb forgalmat tud lebonyolítani alacsony számú munkaerővel.

[11] A kereset szerint az alperes a bírság kiszabása során összekeverte a nettó árbevétel és a vagyoni helyzet fogalmát. Érvelése szerint az Fgytv. 47/C. § (2) bekezdése bár tartalmaz az előző üzleti év figyelembevételére vonatkozó jogi iránymutatást, ezt a jogszabályhelyet azonban az anyagi jogi bírság kiszabásakor kell alkalmazni, az eljárási bírság kiszabása során csak az Ákr. 77. § (3) bekezdés a)-c) pontjai vehetők figyelembe. A kereset ezért az indokolást kirívóan okszerűtlennek értékelte, rögzítve, hogy ezzel megsértette az alperes indokolási kötelezettségét is. Csatolta 2020. évi beszámolóját, mely szerint 14.328.000 forint adózott eredményt ért el, 91.402.000 forint összegű kötelezettsége áll fenn, és 23.129.000 forint készlettel rendelkezik.

[12] Álláspontja szerint a bírság nagyságrendje meghatározása során a végzés indokolása az elrettentés kifejezésre alaptalanul hivatkozott, ugyanis korábban vele szemben eljárási bírság kiszabására nem került sor, így a bírságösszegnek a középértéktől 40%-kal felfelé eltérő alkalmazása nem volt indokolható azzal, hogy a jövőben a vállalkozást el kell rettenteni a jogsértő tevékenységtől.

[13] A Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.782/2010/4. számú ítéletére utalva hivatkozott arra, hogy az arányosság követelményét be kell tartani a bírság meghatározása körében, és az arányosság követelménye nem más vállalkozások magatartásához, és nem a velük szemben alkalmazott szankcióhoz való igazítás követelményét jelenti, hanem az egyedi jogsértés súlyának megfelelő értékelést.

[14] A kereset szerint a felperes megsértette az Ákr. 104. § (3)-(4) bekezdését is, mert a felperes nyilvántartása szerint az alperes nem értesítette a felperest arról, hogy az adott eljárást a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasító döntését követően ismét megindította.

[15] A kereset szerint az alperes megsértette a Fővárosi Törvényszék új eljárásra utasító ítéletének útmutatását is, ezzel az alperes döntése az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja miatt semmis.

[16] Bizonyítási indítványként kérte a cégl Kft. ügyvezetőjének és M.R.nek a tanúként történő meghallgatását.

[17] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását indítványozta. Részletesen értékelte a megelőző eljárásban meghallgatott tanúk vallomását, rögzítette, hogy a rendelkezésre álló adatok, tanúvallomások értékelésével helytállóan állapította meg, hogy a felperes az állapotfelmérések végzése, végeztetése körében valótlan nyilatkozatot tett két alkalommal is. Utalt a Ptk. (2013. évi V. törvény) közreműködőkre vonatkozó 6:148. § (1) bekezdésére, és arra, hogy a cégl Kft. ügyvezetője a megelőző eljárásban egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy végeznek állapotfelmérést.

[18] Az alperes szerint jogszerűen döntött az eljárási bírság összegéről is, helyesen rögzítette a figyelembe vett körülményeket. Érvelése szerint a felperes alaptalanul állította, hogy az előzményi bírság hiánya, mint enyhítő körülmény figyelembevétele jogsértő módon maradt el, ugyanis az Ákr. ennek enyhítő körülményként történő figyelembe vételét nem írja elő.

[19] Hivatkozott arra, hogy az Ákr. szerint a vagyoni helyzet mellett az ügyfél jövedelmi viszonyait is értékelni kell, mert jövedelmi viszonyokat egy ügyfélnél elsősorban a bevételei tükrözik. Hangsúlyozta, hogy az Fgytv. 47/C. §-a is előírja a nettó árbevétel figyelembevételét, az alperes a végzésében a 2020. október 1. és 2020. december 31. közötti nettó árbevételt értékelte, az Fgytv. 47/C. § nem is adott másra lehetőséget számára.

[20] A foglalkoztatotti adatok bírságösszeg meghatározása során, azaz a mérlegelésnél figyelembe vett felperesi kritikájával összefüggésben előadta, hogy e téren akkor lett volna kirívóan okszerűtlen az indokolás, amennyiben vagy középvállalkozásokkal, vagy nagyvállalatokkal hasonlította volna össze a felperes helyzetét. Utalt arra, hogy csak az átlagostól eltérő mértékű bírság kiszabása során várható el visszatartó erő, melynek kapcsán utalt a Kúria Kfv.III.37.117/2021/5. számú ítéletben foglalt elvi tételre.

A jogerős ítélet

[21] A közigazgatási bíróság 2022. november 17-én kelt ítéletével a felperes keresetét, mint alaptalant elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva.

[22] Az ítélet indokolása szerint a közigazgatási bíróság először a kereset eljárási érveit vizsgálta, és megállapította, hogy egyrészt az alperes eleget tett megismételt eljárásában a korábbi közigazgatási bírósági ítélet útmutatásának, azaz az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok nem áll fenn. Másrészt rögzítette, hogy nem sértette meg az eljárás megindítására vonatkozó szabályokat sem az alperes, ugyanis a bíróság megsemmisítő döntése nyomán megismételt eljárás egységes eljárásként kezelendő, és a megismételt eljárásra vonatkozóan az Ákr. nem ír elő ismételt értesítési kötelezettséget.

[23] A felperesi kereset az eljárási bíróság kiszabása jogalapját megeremtő Fgytv. 47. § (9) bekezdésével összefüggésben megállapította, hogy az alperes döntése indokolása felsorakoztatta azokat a tényállási elemeket, amelyek alapján megállapíthatóvá vált, hogy a felperes kétszer is valótlan nyilatkozatot tett az állapotfelmérő tesztek elvégzésével kapcsolatban. Kiemelte a felperes nyilatkozatával ellentétben álló tanúk vallomását, és azt, hogy a felperes kereskedelmi egységében történtek a felperes működési körébe esnek, és egyébként is életszerűtlen, hogy a felsorakoztatott bizonyítékok alapján a több alkalommal végzett állapotfelmérésről a felperes nem tudott volna. Ezért az ítélet indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott teljesítési segédjének helyzetére, és arra, hogy tevékenységéről nem tudott, ezért az neki nem róható fel. Megállapította, hogy az alperes jogszerűen alkalmazott eljárási bíróságot a felperessel szemben annak valótlan nyilatkozatai miatt.

[24] A bíróság összecszerűsége meghatározásával összefüggésben az ítélet indokolása utalt arra, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a bíróságnak nincs jogszerű lehetősége a kiszabott bíróságösszeg felülmérlegelésére (utalt a Kúria Kfv.III.37.083/2016/4., Kfv.III.37.599/2017/6. számú döntéseire).

[25] Az ítélet szerint az alperes végzése a mérlegelési szempontokat tartalmazta, az ügy egyedi jellegére a bíróság mértékének meghatározása során az alperes figyelemmel volt, érvényesítette az arányosság követelményét. Felsorolta a felperes javára és terhére figyelembe vett körülményeket, azt kellő terjedelemben indokolta.

[26] Az ítélet indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a bírágkiszabás során nem vette figyelembe az alperes valós vagyoni helyzetét, s hogy sérelmes a más vállalkozásokkal való összehasonlítása. Az ítélet szerint az alperes megfelelő indokát adta annak, hogy az előzményi bíróság kiesése miatt nem jelentkezik bírágcsökkentő tényezőként, és az ítélet szerint az alperes a felperes kimagasló bevételi helyzetéből vonta le azt a következtetést okszerűen, hogy vele szemben fokozottan kell érvényesülnie a jogkövető magatartásnak. A felperes által csatolt 2020. évi beszámoló adatait azért nem tartotta alkalmasnak a kimagasló vagyoni helyzettel szembeni érvelésre, mert abban a felperes nagy értékű készlete kimutatható.

[27] Irrelevánsnak értékelte a felperes azon érvelését, hogy az alperes a nettó árbevétel és a vagyoni helyzet fogalmát összekeverte. Rögzítette, hogy az Fgytv. 47/C. § (2) bekezdésre hivatkozás nem lehet releváns, ugyanis az az ügy érdemében kiszabható fogyasztóvédelmi bírág összegének megállapításakor veendő figyelembe. Az alperes azonban eljárási bíróságot szabott ki. Az alperes az 1 millió forint összegű felső határhoz képest a középértéktől felfelé tért el, ezt a jogsértés kiemelt súlyára figyelemmel megfelelően indokolta. Hangsúlyozta,

hogy az alperes indokolási kötelezettségének a bírság kiszabása során is eleget tett. Hangsúlyozta, hogy az alperes a végzését a bírság összege tekintetében a mérlegelési jogkörben hozott döntésekre vonatkozó Kp. 85. § (5) bekezdése szerint indokolta, a végzéséből megállapíthatóak a mérlegelés szempontjai, és azok okszerűsége.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[28] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, és az alperes döntése megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a közigazgatási bíróság új eljárásra utasítását.

[29] A felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad), valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással kérte. Fontos jogkérdésnek nevezte, hogy el kell határolni az eljárási bírság és az anyagi jogi bírság kiszabása során figyelembe vehető szempontokat, az Fgytv. és az Ákr. rendelkezéseit nem lehet felcserélni. Utalt a Fővárosi Törvényszék másik tanácsa egy hasonló ügyben (105.K.701.191/2022.) hozott döntésére, amely szerint az eljárási bírság esetében csak az Ákr. 77. § (2), (3) bekezdése alkalmazható, az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdés szempontrendszere nem, azaz a nettó árbevételt sem lehetett volna figyelembe venni.

[30] A Kúria határozatától való eltérést indokolva a Kfv.III.37.188/2021. számú határozatára hivatkozott, mely szerint a közigazgatási szankció meghatározása során, a törvényben szereplő zárt taxációtól való eltérés nem megengedhető, és utalt arra, hogy az Ákr. 77. §-a is zárt taxációt tartalmaz, amelyben a nettó árbevétel vizsgálata nem szerepel, és jogsértő a mérlegelés, mert olyan szempontot értékelt a hatóság, amely – a törvény szerinti zárt felsorolásra figyelemmel – nem volt figyelembe vehető.

[31] A felülvizsgálati kérelem szerint a közigazgatási bíróság az Ákr. 77. §-a alapján kiszabható eljárási bírságot nem eljárásjogi, hanem anyagi jogi jogszabályok figyelembevételével bírálta felül.

[32] A felülvizsgálati kérelem a bírságkiszabás jogalapját már nem vitatta, csak annakösszepszerűsége meghatározását. Érvelése szerint az eljárási bírság kiszabásánál a mérlegelés körülményeit kizárólag az Ákr. 77. § (3) bekezdés a)- c) pontjai tartalmazzák, amelyben bár szerepel az érintett vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyainak figyelembevétele, ez azonban nem azonosítható az Fgytv. 47/C. §-a anyagi jogi, a fogyasztóvédelmi bírság kiszabása során használt nettó árbevétel fogalmával, mely az érintett vagyoni helyzetétől alapvetően eltérő jogi kifejezés.

[33] Idézte a Fővárosi Törvényszék egy másik tanácsának az Ákr. 77. §-a (2) és (3) bekezdése, valamint az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdése közötti összefüggés körében tett megállapítását, amellyel az általa felülvizsgálni kért ítélet ellentétes voltát állította.

[34] Hivatkozott a Kúria 2/2015. (XI.25.) KMK véleményére is, amely szerint bár a bírósági jogszerűségi kontroll a hatóság mérlegelési jogkörére nem terjed ki teljes körűen, és

a bíróság számára nem biztosít felülmérlegelési lehetőséget, ellenben a mérlegelési szempontok vizsgálatának elmulasztása a határozat megalapozatlanságát eredményezi, és jogsértőnek minősülhet a mérlegelés, ha téves vagy az ügy érdemével össze nem függő mérlegelési szempontot vesz figyelembe a hatóság.

[35] A felperes szerint az Fgytv. 47/C. § (1) bekezdés a) pontja és 47/C. § (2) bekezdése által alkalmazott nettó árbevétel használata azért is sérelmes, mert az azt határozza meg, hogy melyik gazdasági évben elért nettó árbevételt kell alkalmazni, ehhez képest az Ákr. 77. § (3) bekezdés b) pontja az aktuális vagyoni helyzet figyelembevételét írja elő, és nem egy korábbi időszakra vonatkozó állapotot. A nettó árbevétel, mint anyagi jogi, fogyasztóvédelmi bírság kiszabása esetén alkalmazott tényező jóval hátrányosabb az ügyfél számára is, és méltánytalan annak figyelembe vétele vele szemben egy eljárási bírság kiszabása során.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét 2. sorszámú végzésével a Kp. 118. § (1) bekezdés alkalmazásával befogadta.

[37] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között eljárva a Fővárosi Törvényszék ítéletét megvizsgálva megállapította, hogy az az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő az alábbiak miatt.

[38] A Kúria előrebocsátja, hogy az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjában szereplő semmisségi ok miatt – felülvizsgálati kérelem hiányában is – hivatalból vizsgálta, hogy a Fővárosi Törvényszék helyesen állapította-e meg, hogy az alperes a megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék korábbi, az alperes döntését megsemmisítő ítélet útmutatásának megfelelően járt-e el, majd ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában helyesen rögzítette, hogy az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok nem állt fenn, az alperes betartotta a Törvényszék korábbi útmutatását.

[39] Figyelemmel arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme a vele szemben kiszabott eljárási bírság jogalapját nem vitatta, a Kúriának kizárólag a felülvizsgálni kért ítélet és ezen keresztül az alperes döntésében szereplő eljárási bírságösszege meghatározásának jogszerűségét kellett vizsgálni.

[40] Elvi jelentőségű, hogy a fogyasztóvédelmi eljárásban az eljárási bírság kiszabásának jogalapját megteremtő Fgytv. 47. § (9) bekezdése alkalmazása során nem a fogyasztóvédelmi eljárásban, a fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértése megállapítása esetén kiszabható anyagi jogi bírság összegének meghatározásánál irányadó Fgytv. 47/C. §-ban részletezett körülményeket kell értékelni, ugyanis az anyagi jogi és az eljárási bírság kiszabásánál figyelembe vehető szempontok eltérőek, és a bírság jogpolitikai célja is eltérő.

[41] A felülvizsgálati kérelem – és a felperes keresete is – helyesen hivatkozott arra, hogy az alperes döntése a 700.000 forint eljárási bírságösszege meghatározása során az Fgytv. 47/C. §-a figyelembevételével járt el, és bár az alperes végzése indokolásában nem

került feltüntetésre kifejezetten az Fgytv. 47/C. §, a végzés tartalma szerint azonban a felperes nettó árbevétele került figyelembevételre, az alperes védírata pedig kifejezetten hivatkozott is az Fgytv.47./C. §-ra, amelyben szereplő nettó árbevétel, mint értékelési körülmény kifejezetten az anyagi jogi bírság meghatározásánál kap jelentőséget.

[42] A Fővárosi Törvényszék ítélete indokolásában ([24] bekezdés) tévesen állapította meg, hogy az alperes nem sértette meg az eljárási bírságra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

[43] Elvi jelentőségű, hogy az eljárási bírságösszege meghatározása során – a fogyasztóvédelmi törvényben szereplő eltérő rendelkezés hiányában – az Ákr. 77. § (3) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott körülményeket kell értékelni. Bár az Ákr. 77. § (3) bekezdés b) pontja kötelezővé teszi az érintett vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai értékelését, erre azonban a nettó árbevételből csak közvetetten lehet következtetni, másrészt önmagában a nettó árbevétel nem alkalmas az érintett vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai értékelésére.

[44] Bár a Törvényszék a nettó árbevétel mellett a felperes kereseti kérelmében hivatkozott, 2020. évi beszámoló adatai értékelésére is tartalmaz indokolást, ez azonban nem pótolhatja az alperes által elmulasztott értékelést, tekintve, hogy a bíróság nem veheti át az alperes mérlegelési jogkörét, másrészt a Fővárosi Törvényszék hibásan értékelte az alperes által a végzésében elvégzett értékelést az Ákr. 77. § (3) bekezdése szempontrendszer szerint megfelelőnek.

[45] A felülvizsgálati eljárás korlátai, és a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elve miatt a Kúria nem foglalkozhatott annak kérdésével, hogy összeegyeztethető-e az eljárási bírság természetével, hogy az magasabb összegű legyen, mint a vizsgált anyagi jogi jogsértés miatt kiszabott anyagi jogi bírság. Azt azonban megjegyzi a Kúria, hogy az anyagi jogi bírság szerepét egy eljárási bírság nem veheti át, és bár az eljárási bírságnak van preventív funkciója is, annak elsődleges célja a helyes eljárás kikényszerítése, és nem a megtorlás, mint ahogy erre az alperes végzése indokolása is utalt.

[46] A Kúria megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kúria Kfv.III.37.188/2021. számú ügyben hozott határozattól való eltérésre a felülvizsgálni kért ítélet kapcsán alaptalanul hivatkozott, ugyanis abban az került kimondásra, hogy akkor jogsértő a mérlegelés, ha olyan szempontot értékel a hatóság, amely a törvény zárt felsorolására figyelemmel nem vehető figyelembe. Perbeli ügyben azonban a nettó árbevétel figyelembevételét jogszabály nem zárja ki, az Ákr. 77. § (3) bekezdés b) pontjában szereplő vagyoni helyzet és jövedelmi viszonyok értékelésének kötelezettsége miatt, azonban ahogy arra a Kúria az indokolásban már utalt, a nettó árbevétel a vagyoni jövedelmi viszonyok értékelésénél csupán egy szempont lehet és önmagában alkalmatlan az Ákr. 77. § (3) bekezdés b) pontja szerinti értékelési szempontból való számadásra.

[47] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[48] Az alperesnek a Kúria döntése eredményeként megismételt új eljárás során hozandó döntésében a felperessel szemben kiszabandó eljárási bírság összegét az Ákr. 77. § (3) bekezdés a)-c) pontjában szereplő szempontok értékelésével kell meghatároznia, a Kúria jelen határozatában megfogalmazott elvi tételek figyelembevételével.

A határozat elvi tartalma

[49] *A fogyasztóvédelmi törvény 47. § (9) bekezdése alapján kiszabható eljárási bírság összegének meghatározása során az Ákr. 77. § (3) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott szempontokat kell értékelni.*

[50] *Az Ákr. 77. § (3) bekezdés b) pontjában szereplő, vagyoni helyzet és jövedelmi viszonyok értékelése során önmagában az érintett nettó árbevétele nem elegendő adat az értékeléshez.*

[51] *Az eljárásjogi bírság kiszabásának célja elsődlegesen a helyes eljárásvitel kikényszerítése.*

Záró rész

[52] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 107. § (1) bekezdése alapján, mivel a felek tárgyalás tartását nem kérték, a felülvizsgálati kérelemről tárgyaláson kívül határozott.

[53] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése szerint az alperes köteles megfizetni a felperes jogi képvisellel összefüggésben felmerült perköltségét, melynek összege meghatározása során a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára volt figyelemmel.

[54] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket – az alperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontjából következő – személyes illetékmentessége folytán az állam viseli.

[55] A Kúria ítéletével szembeni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 3.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

Kúria
II.Kfv.37.042/2023/4

11

A kiadmány hitelél:

tisztviselő